

UCHWAŁA Nr 105 RADY MINISTRÓW

z dnia 22 marca 1962 r.

w sprawie wytycznych dla ustalenia opłat z tytułu korzystania z terenów w miastach i osiedlach.

Na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Powołane w niniejszej uchwale artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 32, poz. 159).

§ 2. 1. Wysokość opłaty rocznej za teren państwowy oddany organizacjom społecznym w użytkowanie albo innym osobom prawnym lub fizycznym w wieczyste użytkowanie określa zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy cennik ustalony przez prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat lub wyłączonego z województwa).

2. Opłaty roczne za korzystanie z terenu użytkowanego na gospodarstwa rolne, warzywnicze lub ogrodnicze powinny być pobierane w wysokości określonej szczególnymi przepisami dla czynszów dzierżawy takich terenów.

3. Korzystanie z terenów państwowych oddanych pod pracownicze ogrody działkowe jest wolne od opłat na podstawie art. 12 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o pracowniczych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 18, poz. 117).

§ 3. 1. Podstawą ustalenia cennika opłat są ramowe stawki wynikające z położenia terenu, określone w załączniku nr 1, oraz wynikające z uzbrojenia terenu — określone w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały.

2. Przez położenie terenu rozumie się jego usytuowanie w stosunku do centrum miasta lub osiedla (strefa centralna, śródmiejska, pośrednia i peryferyjna). W miastach podzielonych na dzielnice dla określenia położenia terenu może

być wzięte pod uwagę również jego usytuowanie w stosunku do ośrodka dzielnicowego (śródmieście usługowe dzielnicowy).

3. Przez uzbrojenie terenu rozumie się jego wyposażenie w urządzenia komunalne, jak drogi, dojazdy, sieć kanalizacyjną, wodociągową, doprowadzającą elektryczność, sieć gazową i ciepłowniczą.

§ 4. Ustalenie wysokości opłaty rocznej w cenniku następuje przez dodanie stawek wynikających z położenia terenu w odpowiedniej strefie do stawek wynikających z jego uzbrojenia w poszczególne urządzenia komunalne.

§ 5. 1. Cennik ustalony przez prezydium rady narodowej (§ 2 ust. 1) powinien określać:

- 1) strefy, na które miasto (osiedle) zostało podzielone, oraz granice poszczególnych stref,
- 2) wysokość opłaty rocznej za 1 m² terenu w poszczególnych strefach z uwzględnieniem sposobu zabudowy (działka pod zabudowę wyłącznie mieszkalną, teren pod zabudowę osiedlową) oraz istniejącego uzbrojenia w urządzenia komunalne (§ 3 ust. 3),
- 3) wysokość opłaty, o jaką wzrastać będzie opłata za 1 m² terenu w miarę wybudowania poszczególnych dalszych urządzeń komunalnych,
- 4) datę, od której cennik wchodzi w życie.

2. Uchwała prezydium rady narodowej ustalająca cennik podlega ogłoszeniu w dzienniku urzędowym wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa); wyciąg z uchwały w formie cennika podlega ponadto ogłoszeniu w sposób przyjęty w danym mieście (osiedlu).

§ 6. Wysokość opłaty rocznej za określony teren podlega podwyższeniu w czasie trwania użytkowania przez organizację społeczną lub wieczystego użytkownika w miarę uzbrajania terenu w nowe urządzenia komunalne (§ 3 ust. 3); podwyższoną opłatę pobiera się od 1 stycznia roku następującego po wybudowaniu nowego urządzenia komunalnego.

§ 7. Organizacje społeczne i spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego, które pokryły przypadające na nie koszty budowy określonego urządzenia komunalnego, uiszczają opłaty roczne bez podwyższenia o stawki przypadające z tytułu wybudowania tego urządzenia komunalnego (§ 5 ust. 1 pkt 3).

§ 8. 1. Wysokość opłaty rocznej wymienionej w §§ 2—7 może ulec obniżce ze względu na interes społeczny w granicach określonych w ust. 2—4.

2. Obniżkę opłaty rocznej (ust. 1) może wprowadzić prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w granicach do 50% tej opłaty dla organizacji społecznych i spółdzielni mieszkaniowych (lokatorskich). Na terenie województw szczecińskiego, koszalińskiego, zielonogórskiego, wrocławskiego, opolskiego, olsztyńskiego (z wyjątkiem powiatów działowskiego i nowomiejskiego), powiatów ełckiego, gołdapskiego i oleckiego województwa białostockiego, miasta Elbląga oraz powiatów elbąskiego, gdańskiego, kwidzyńskiego, lęborskiego, malborskiego, nowodworsko-gdańskiego i sztumskiego województwa gdańskiego, miasta Pily i powiatu trzciańskiego rad narodowych mogą wprowadzić obniżkę opłaty rocznej w granicach do 50% również na rzecz innych osób prawnych i określonych kategorii osób fizycznych.

3. Minister Gospodarki Komunalnej wyda obowiązujące wytyczne w sprawie wprowadzenia obniżki opłat, o której mowa w ust. 2 i 4.

4. Na terenie województw, powiatów i miast wyliczonych w ust. 2 prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą wprowadzić obniżkę opłaty rocznej w stosunku do odpowiadających normatywom działek przydomowych przekazywanych w wieczyste użytkowanie równocześnie ze sprzedażą budynku ze starego budownictwa w granicach do 75% tej opłaty.

§ 9. W granicach określonych przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) decyzje o obniżeniu opłaty poszczególnym osobom prawnym lub fizycznym wydaje organ go-

spodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydium rady narodowej miasta lub osiedla.

§ 10. Prezydium rad narodowych w miastach liczących ponad 50 tysięcy mieszkańców mogą w odniesieniu do terenów strefy pośredniej i peryferyjnej, a prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw — w odniesieniu do wszystkich stref podwyższyć stawki z tabeli nr 1 w granicach do 20%, biorąc pod uwagę stopień zurbanizowania tych stref.

§ 11. W razie przewidzianej w art. 41 zmiany dotychczasowych praw do korzystania z terenu na prawo wieczystego użytkowania lub użytkowania, do opłat rocznych za to prawo mają zastosowanie następujące przepisy:

- 1) opłaty roczne należne w wyniku wspomnianej zmiany dotychczasowego prawa pobiera się od dnia 1 stycznia roku następującego po zmianie,
- 2) gdyby opłaty roczne były wyższe od opłat pobieranych za dotychczasowe prawo, pobiera się nadal dotychczasowe opłaty, których wysokość wzrasta jednak w miarę ulepszenia terenu wskutek wybudowania nowych urządzeń,
- 3) przepis pkt 2 co do pobierania opłat w dotychczasowej wysokości nie ma zastosowania w razie przedłużenia wieczystego użytkowania lub w razie zmiany na wieczyste użytkowanie prawa zabudowy ustanowionej przed wejściem w życie dekretu z dnia 26 października 1945 r. o prawie zabudowy (Dz. U. Nr 50, poz. 280) oraz w razie gdy dotychczasowe prawo było ustanowione na czas nieokreślony,
- 4) jeżeli za korzystanie z podlegającego zmianie dotychczasowego prawa zostały uiszczony opłaty z góry za określoną ilość lat lub nastąpiło zaliczenie pewnej kwoty na te opłaty, obowiązek uiszczenia opłat za wieczyste użytkowanie lub użytkowanie powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, do którego uiszczono opłatę z góry lub do którego nastąpiło zaliczenie.

§ 12. Przepisy niniejszej uchwały nie mają zastosowania do przypadków przekazania w użytkowanie lub wieczyste użytkowanie terenów cudzoziemcom dewizowym.

§ 13. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Gospodarki Komunalnej oraz prezdydiom wojewódzkich rad narodowych.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik nr 1 do uchwały nr 105
Rady Ministrów z dnia 22 marca
1962 r. (poz. 221).

TABELA STAWEK Nr 1
Stawki opłaty z tytułu położenia terenu.

Miasta	Strefa			
	centralna	śródmiejska	pośrednia	peryferyjna
wysokość stawki rocznej za 1 m ² w złotych				
do 5 tys. ludności	—	0,10—0,15	—	0,05—0,10
5—10 tys. ludności	—	0,15—0,25	0,10—0,15	0,10—0,15
10—20 tys. ludności	—	0,25—0,35	0,15—0,20	0,15—0,20
20—50 tys. ludności	0,30—0,50	0,30—0,45	0,20—0,25	0,20—0,25
50—100 tys. ludności	0,75—1,40	0,45—0,90	0,20—0,30	0,20—0,30
powyżej 100 tys. ludności	1,15—2,70	1,00—1,40	0,30—0,60	0,25—0,40

Do strefy śródmiejskiej miast podzielonych na dzielnice powinny być zaliczane ośrodki dzielnicowe w tych miastach.

Załącznik nr 2 do uchwały nr 105
Rady Ministrów z dnia 22 marca
1962 r. (poz. 221).

TABELA STAWEK Nr 2
Stawki opłaty z tytułu uzbrojenia terenu.

Lp.	Rodzaje uzbrojenia	Miasta (osiedla)		
		do 20 tys. ludności	20—100 tys. ludności	powyżej 100 tys. ludności
		wysokość stawki rocznej za 1 m ² w złotych		
1	Drogi, dojazdy o nawierzchni utwardzonej	0,20—0,43	0,25—0,67	0,35—0,96
2	Prąd elektryczny	0,08—0,11	0,08—0,13	0,08—0,15
3	Wodociągi	0,09—0,12	0,10—0,13	0,12—0,14
4	Kanalizacja	0,35—0,56	0,42—0,63	0,49—0,70
5	Gaz	0,11—0,14	0,12—0,14	0,14—0,16
6	Centralne ogrzewanie (zdalaczynne)	0,27—0,37	0,30—0,40	0,36—0,45